

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 94.822 van 23 april 2001
in de zaak A. 95.648/IX-2532**

In zake : de VZW I. FIAMMINGHI,
die woonplaats kiest bij
advocaten L. NEELS en C. LESAFFER,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Uitbreidingstraat 80

tegen :

de Vlaamse Gemeenschap, vertegenwoordigd
door de Vlaamse regering,
die woonplaats kiest bij
advocaat W. MULS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Gachardstraat 63.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de VZW I. FIAMMINGHI op 18 september 2000 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van "het besluit van de Vlaamse regering van 17 juli 2000 tot toekenning van een overgangssubsidie ten bedrage van 13 miljoen frank voor het werkingsjaar 2000, in toepassing van artikel 30bis van het Muziekdecreet van 31 maart 1998 en tot weigering van een overgangssubsidie voor de werkingsjaren 2001 en 2002";

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij vordert dat de Raad van State bij wijze van voorlopige maatregel aan de verwerende partij het bevel zou geven om "binnen de veertien werkdagen na betekening van het tussen te komen schorsingsarrest (...) een nieuwe, voorlopige beslissing te nemen in afwachting van een arrest ten gronde; onder verbeurte van een dwangsom van tien miljoen frank per

werkdag vertraging vanaf de vijftiende werkdag na de betekening van het tussen te komen arrest";

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur
L. VERMEIRE;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 12 februari 2001
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 19 maart
2001;

Gehoord het verslag van staatsraad
A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat
C. LESAFFER, die verschijnt voor verzoeker, en van
advocaten W. MULS en E. BREWAEYS, die verschijnen voor
de verwerende partijen;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur
L. VERMEIRE;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI,
hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak
kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. De verzoekende partij is, binnen de grenzen
van de toenmalige reglementering, tot 1998 als
muziekgezelschap erkend en structureel gesubsidieerd.

In het verzoekschrift stelt zij zichzelf voor als een vereniging die, met haar orkest met dezelfde naam, een relevante rol wenst te spelen in de Vlaamse en internationale klassieke muziekwereld door de expressiviteit van de vertolking centraal te stellen en betoogt dat zij in de afgelopen jaren geëvolueerd is naar een organisatie met eigen orkestleden, met technici en solisten waarin projecten worden opgestart die gedurende langere tijd op de Vlaamse en internationale podia worden gepresenteerd, dat zij daarvoor een uitgebreid vast personeelsbestand heeft uitgebouwd en dat zij niet alleen "een artistiek project met wereldwijde faam" uitmaakt, maar het karakter heeft van "een professioneel gerund middelgrote organisatie".

1.2.1. Het muziekdecreet van 31 maart 1998, dat nader uitgevoerd is door het besluit van 19 mei 1998 van de Vlaamse regering betreffende de uitvoering van het muziekdecreet en de subsidiëring van compositieopdrachten voor muziektheater (hierna : het muziekbesluit), heeft het voorheen bestaande kader voor de erkenning en de subsidiëring van muziekgezelschappen grondig gewijzigd.

In die nieuwe regeling worden muziekgezelschappen door de Vlaamse regering voor vier jaar -de eerste periode loopt van 1999 tot 2002- erkend en, als ze aan de gestelde voorwaarden voldoen, structureel gesubsidieerd. Er wordt, ten behoeve van de gezelschappen die niet structureel gesubsidieerd kunnen worden, ook een "projectsubsidie" ingesteld.

1.2.2. Het decreet van 18 mei 1999, waarbij de nieuwe artikelen 30bis tot 30septies in het muziekdecreet zijn ingevoegd, heeft een nieuw subsidie-mechanisme ingevoerd voor professionele muziekensembles die een aanvraag tot erkenning hadden ingediend voor de

eerste erkenningsperiode, die niet voldeden aan kwalitatieve erkenningsvoorwaarden maar die voordien wel door de Vlaamse Gemeenschap werden gesubsidieerd. Die ensembles kunnen met name voor maximum vier jaar jaarlijks een "overgangssubsidie" aanvragen die hen in staat moet stellen de nodige aanpassingen door te voeren om bij de volgende erkenningsronde aan de kwalitatieve erkenningsvoorwaarden te voldoen.

1.3. Op 26 januari 1999 besluit de Vlaamse regering dat de verzoekende partij niet erkend wordt als professioneel muziekensemble omdat zij niet voldoet aan de kwalitatieve erkenningsvoorwaarden. Daaruit volgt dat zij geen structurele subsidies kan ontvangen.

Op 23 februari 1999 besluit de Vlaamse regering wel dat de verzoekende partij voor het jaar 1999 een overgangssubsidie krijgt ten bedrage van 22 000 000 BEF.

1.4. Op 29 maart 2000 onderzoekt de beoordelingscommissie voor de muziek -een adviesorgaan dat zijn opdracht vervult in het kader van het muziekdecreet- de vragen van de verzoekende partij (een eerste vraag voor het eerste halfjaar, een tweede vraag voor het tweede halfjaar) om voor het jaar 2000 een overgangssubsidie te ontvangen. Eenparig overweegt de commissie dat de activiteiten van de verzoekende partij met aandacht gevolgd zijn en dat die controle tot de conclusie leidt "dat op muzikaal gebied I FIAMMINGHI als 'ensemble' slechts erg matig presteerde", dat de individuele prestaties van de musici zeer goed zijn maar dat "de beoordeling van de artistieke werking van een muziekensemble meer behelst dan de beoordeling van (en in casu de waardering voor) het individuele vakmanschap van de betrokken musici", dat de "aangekondigde 'revaluatie' van de klassieke muziek (...) feitelijk niet

gerealiseerd wordt en eerder een holle slogan lijkt", dat de muzikale inhoud van de concerten zeer uiteenlopend blijft en dat de voorgestelde programmering niet getuigt "van een duidelijke coherente artistieke visie". Zij stelt verder dat, ook omdat 7 namen ontbreken in de vaste kern van het orkest, het "ensemble slechts projectmatig bestaat en werkt", dat de groep vooral met "beperkte tot zeer beperkte bezetting actief is (20tal musici en minder)" en dat de voorgestelde projecten voor het jaar 2000 slechts in beperkte mate interessant zijn. De commissie adviseert daarom aan de verzoekende partij "een subsidie van 6 000 000 frank (150 000 frank per concert) ter ondersteuning van de realisatie ervan" te verlenen, wat overeenkomt met de subsidies die andere orkesten met gemiddeld hetzelfde aantal muzikanten voor ongeveer hetzelfde aantal concerten ontvangen.

1.5. Rekening houdend met dat advies en met de vraag of de subsidiëring van de verzoekende partij thuishoort in de categorie van de overgangssubsidies dan wel in de categorie van de muziekprojecten, komt de administratie van de Vlaamse Gemeenschap tot het besluit dat alleen "een laatste (overgangs)subsidie" van 15 000 000 voor het jaar 2000 de verzoekende partij kan "toelaten de nodige schikkingen te treffen naar het volgend werkingsjaar toe".

De minister van Cultuur besluit op 5 mei 2000 om op grond van het artistiek advies van de beoordelingscommissie en het advies van de administratie aan de verzoekende partij "een laatste overgangssubsidie van 15 000 000,- toe te kennen". Hij voegt eraan toe :

"Op basis van deze adviezen is er geen grond meer om dit ensemble in de toekomst nog structureel te ondersteunen."

1.6. Op 5 juni 2000 geeft de inspectie van Financiën een ongunstig advies voor het toekennen van een overgangssubsidie.

1.7. In zijn nota aan de Vlaamse regering stelt de Vlaamse minister van Cultuur voor dat de regering haar goedkeuring zou hechten aan "de toekenning van een laatste overgangssubsidie van 15 000 000 BEF aan de vzw I FIAMMINGHI". De nota bevat volgende uitleg :

"Dit voorstel betreft de toekenning van een bedrag van 15.000.000 BEF aan de VZW I FIAMMINGHI als overgangssubsidie voor het werkingsjaar 2000.

De Beoordelingscommissie voor de Muziek bracht op 19 maart 2000 advies uit inzake de toekenning van een overgangssubsidie voor het jaar 2000 aan I FIAMMINGHI. Dit advies is in wezen negatief. Deze commissie is van oordeel dat I FIAMMINGHI geen rekening houdt met de voorwaarden voor de toekenning van overgangssubsidies (heroriëntering van de werking en/of streven naar kwaliteitsverbetering).

De Beoordelingscommissie vindt wel dat een beperkt deel van de jaarwerking van I FIAMMINGHI in aanmerking komt voor subsidiëring. Ze stelt voor om een subsidie van 6.000.000 BEF toe te kennen voor een twintigtal concerten die volgens haar wel artistiek waardevol zijn. Dit zou dan neerkomen op de toekenning van een projectsubsidie.

De administratie vond evenwel dat ingaan op het advies van de Beoordelingscommissie voor de Muziek een te drastische kentering zou zijn. Derhalve stelde ze voor om dit jaar nog wel een overgangssubsidie toe te kennen aan dit orkest, maar de volgende jaren niet meer. Deze laatste overgangssubsidie moet toelaten dat het orkest de engagements kan nakomen die het voor dit jaar reeds is aangegaan ten aanzien van de musici. De administratie stelde dat een bedrag van 15.000.000 BEF hiervoor het absolute minimum was.

De Vlaamse minister bevoegd voor cultuur heeft zich akkoord verklaard met dit voorstel.

De Inspectie van Financiën ging evenwel niet akkoord. In zijn nota van 5 juni 2000 brengt de inspecteur van Financiën een formeel ongunstig advies uit met als argument dat uit het dossier blijkt dat niet aan de voorwaarden voldaan is om voor een overgangssubsidie in aanmerking te kunnen komen.

Dat is dan ook de reden waarom de administratie voorstelde om I FIAMMINGHI vanaf volgend jaar geen overgangssubsidies meer toe te kennen.

De inspecteur van Financiën spreekt zich evenwel niet uit over de motieven van de administratie om dit jaar een laatste overgangssubsidie toe te kennen aan I FIAMMINGHI.

Het voorstel van de administratie kwam in feite hierop neer : een laatste overgangssubsidie moest toelaten dat dit dossier wordt afgerond zonder al te veel nadelige gevolgen voor de vaste musici van I FIAMMINGHI."

1.8. In haar vergadering van 17 juli 2000 neemt de Vlaamse regering dan -onder punt 58 van haar agenda- het hier bestreden besluit om aan de verzoekende partij een "overgangssubsidie 2000" toe te kennen met dien verstande dat de subsidie geen 15 miljoen maar 13 miljoen BEF bedraagt.

Het geformaliseerd besluit bepaalt :

"Artikel 1. Een overgangssubsidie van 13.000.000 frank (dertien miljoen frank), aan te rekenen op de kredieten (...) wordt toegekend aan I FIAMMINGHI VZW (...) ter ondersteuning van de werking van dit orkest in 2000.

Artikel 2. Een voorschot van 11.700.000 frank zal onmiddellijk na de ondertekening van dit besluit in uitbetaling worden gesteld.

Het saldo van 1.300.000 frank zal worden uitbetaald na indiening van de eindafrekening en balans per 31 december 2000 door de begunstigde en (...)."

1.9. In een 18 juli 2000 gedagtekende brief deelt de Vlaamse minister van Cultuur aan de verzoekende partij mee wat volgt :

"Nadat de erkenning voor het muziekensemble I FIAMMINGHI geweigerd werd, besliste de Vlaamse regering in 1999 toch een overgangssubsidie toe te kennen voor dat jaar.

De grondslag hiervoor valt te lezen in de artikels 30bis tot 30septies van het Muziekdecreet van 31 maart 1998, zoals gewijzigd op 18 mei 1999. Hierin wordt onder meer bepaald dat de overgangssubsidies voor niet-erkende professionele muziekensembles per

werkingsjaar toegekend worden voor het geheel van de werking en dat het bedrag van de subsidie jaarlijks bepaald wordt.

Op basis van de door u ingediende aanvraagdossiers, het advies van de Beoordelingscommissie voor de Muziek en het advies van mijn administratie, heeft de Vlaamse regering beslist om de vzw I FIAMMINGHI voor het werkingsjaar 2000 een laatste overgangssubsidie toe te kennen.

In essentie bleef de beoordelingscommissie bij haar eerder uitgebrachte adviezen; in de werking over 1999 en in de voorgestelde projecten voor 2000 ziet ze geen elementen om haar standpunt te herzien. De beoordelingscommissie adviseerde bijgevolg opnieuw een projectmatige benadering waarbij enkele afzonderlijke projecten in aanmerking zouden komen voor een subsidie (cfr. advies in bijlage).

Op de ministerraad van 17 juli heeft de Vlaamse regering bijgevolg beslist om een laatste overgangssubsidie van 13 miljoen Bef voor 2000 toe te kennen, die er in de eerste plaats op gericht is dat de vzw haar verbintenissen ten aanzien van het personeel verder kan nakomen.

De volgende jaren -en alleszins tot het einde van de huidige erkenningsperiode (1999-2002)- kan I FIAMMINGHI enkel nog aanspraak maken op subsidies in het kader van muziekprojecten (art. 20 van het Muziekdecreet).

Ik heb mijn administratie opdracht gegeven om de uitbetaling van de voorschotten onmiddellijk te laten uitvoeren.

De afdeling Muziek, Letteren & Podiumkunsten zal u verder op de hoogte houden van uw subsidiedossier".

1.10. De administratie van de Vlaamse Gemeenschap deelt op 23 augustus 2000 aan de verzoekende partij mede dat de minister van Cultuur besloten heeft aan "uw ensemble een bedrag van 13 miljoen F. toe te kennen voor het werkingsjaar 2000."

Op 19 september 2000 schrijft diezelfde administratie aan de verzoekende partij :

"Op 17 juli 2000 heeft de Vlaamse regering beslist om I FIAMMINGHI vzw een overgangssubsidie van 13 miljoen frank toe te kennen voor het werkingsjaar 2000.

Een voorschot van 11.700.000 frank werd onlangs in vereffening gesteld en kan elk moment op de rekening van de vzw worden gestort. Het saldo van 1.300.000

frank wordt normaliter uitbetaald in de loop van 2001, na indiening van de eindafrekening over het werkingsjaar 2000.

Tot mijn spijt moet ik hier echter aan toevoegen dat de Vlaamse regering eveneens heeft beslist dat I FIAMMINGHI in 2001 en 2002 niet meer in aanmerking komt voor overgangssubsidies. De Vlaamse regering baseerde deze beslissing op het advies van de Beoordelingscommissie voor de Muziek. Dit advies stelt dat I FIAMMINGHI niet voldoet aan de basisvoorwaarde voor de toekenning van overgangssubsidies (een heroriëntering van de werking en/of streven naar kwaliteitsverbetering met als doel het voldoen aan de erkenningsvoorwaarden bij de volgende erkenningsronde). De tekst van het advies van de Beoordelingscommissie gaat als bijlage.

I FIAMMINGHI kan in 2001 en 2002 uiteraard wel projectsubsidies aanvragen. Een aanvraag voor projectmatige subsidiëring in de eerste helft van 2001 moet ons dan wel uiterlijk op 1 oktober 2000 bereiken.

Specifieke informatie over het aanvragen voor projectsubsidies vindt u onder de bijlagen.

Tenslotte wil ik er nog op wijzen dat de aanvragen voor erkenning en structurele subsidiëring in de periode 2003-2006 uiterlijk op 1 september 2001 moeten worden ingediend".

2.1.1. Overwegende dat de verwerende partij de vordering onontvankelijk acht in zoverre zij gericht is tegen de beslissing om voor de jaren 2001 en 2002 geen overgangssubsidies toe te kennen; dat volgens haar in het bestreden besluit van 17 juli 2000 alleen sprake is van een subsidie voor het jaar 2000 en dat de in de brief van 19 september 2000 opgenomen vermelding dat het om de laatste subsidie ging een mening betreft van de minister die als mededeling of beleidsverklaring niet bij de Raad van State bestreden kan worden;

2.1.2. Overwegende dat het bestreden besluit van de Vlaamse regering inderdaad beperkt is tot de subsidies voor het jaar 2000 en dat er in dat besluit op geen enkele wijze gerefereerd wordt aan de opstelling van de verwerende partij voor de komende jaren; dat evenwel de Vlaamse minister van Cultuur in zijn nota aan de Vlaamse regering zeer duidelijk heeft benadrukt dat er voor het

lopende jaar nog een overgangssubsidie zou worden toegekend "maar de volgende jaren niet meer" en dat de inspectie van Financiën zich niet uitgesproken heeft over de motieven van de administratie "om dit jaar een laatste overgangssubsidie toe te kennen"; dat aldus het niet verder toekennen van overgangssubsidies voor de komende jaren van de eerste erkenningsperiode een wezenlijk element vormt van de toekenning van de subsidie voor het jaar 2000 en er in die zin onlosmakelijk mee verbonden is; dat zulks ook uitdrukkelijk aan de verzoekende partij medegedeeld is, eerst door de Vlaamse minister van Cultuur in zijn brief van 18 juli 2000 en vervolgens door de administratie in de brief van 19 september 2000; dat dienvolgens in de huidige stand van de rechtspleging vastgesteld wordt dat de verzoekende partij terecht het besluit van 17 juli 2000 bestrijdt in de mate dat het ook de weigering inhoudt om haar voor de jaren 2001 en 2002 nog overgangssubsidies toe te kennen;

2.2.1. Overwegende dat de verwerende partij ook opmerkt dat zij geen verplichting heeft om subsidies toe te kennen, dat een schorsing van de weigering om voor de jaren 2001 en 2002 overgangssubsidies te verlenen aan de verzoekende partij geen enkel recht verleent en dat de Raad van State zelfs niet bevoegd is om zich uit te spreken over de facultatieve betaling van een geldsom door het bestuur;

2.2.2. Overwegende dat de verwerende partij niet aantoont dat het verlenen van subsidies aan de verzoekende partij het voorwerp uitmaakt van een gebonden bevoegdheid van harentwege; dat de verzoekende partij er belang bij heeft vastgesteld te zien dat de verwerende partij een verkeerd gebruik gemaakt heeft van haar discretionaire bevoegdheid om, binnen de bestaande subsidieregeling, bepaalde beslissingen te nemen; dat de

procedure voor de administratieve rechter ertoe kan leiden dat de verwerende partij de subsidieaanvraag van de verzoekende partij zal moeten heroverwegen en dat zij in functie daarvan enerzijds de toegekende subsidies voor het jaar 2000 kan verhogen en anderzijds een nieuwe beslissing kan nemen over het toekennen van overgangssubsidies voor de jaren 2001 en 2002; dat in die zin de vordering ontvankelijk ingesteld is;

3. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat de verzoekende partij uiteenzet wat volgt : de vermindering van de subsidie voor het jaar 2000 en het ontberen van subsidies in de jaren 2001 en 2002 heeft veel meer dan een louter financiële impact want zij kan haar huidig prestatieniveau, zowel kwantitatief als kwalitatief, enkel handhaven dankzij subsidiëring; uit voorgelegde stukken blijkt dat haar financiële situatie zorgwekkend is, want de gecumuleerde verliezen beliepen in 1999 ongeveer 31,5 miljoen frank en een subsidie van 13 miljoen frank voor het jaar 2000 zal zeker niet volstaan om de precaire situatie enigszins in evenwicht te houden; het stopzetten van de subsidiëring voor de komende jaren zal dan ook "leiden tot de stopzetting van de activiteiten en een diepe schuldenpot"; zonder overgangssubsidies zal zij haar artistiek kader niet kunnen behouden en zal zij geen

beroep meer kunnen doen op "grote koren en freelancers" zodat haar reputatie in de internationale muziekwereld teloor zal gaan en zij zeker niet klaar zal zijn om bij de volgende erkenningsronde mee te dingen naar structurele subsidiëring door de verwerende partij, hoewel zulks nochtans de bedoeling is van artikel 30bis van het muziekdecreet waarop de bestreden beslissing steunt; de vaststelling dat zij nog alleen beroep zal kunnen doen op projectsubsidies, die altijd onzeker zijn en die nooit het niveau bereiken van de overgangssubsidie omdat die haar globale werking betreft, maakt dat het voortbestaan van de groep in het geding is en dat een erkenning voor structurele subsidies vanaf 1 januari 2003 -waarvoor nog organisatorische en artistieke aanpassingen moeten gebeuren- bij voorbaat uitgesloten is;

3.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar nota met opmerkingen betoogt dat het stopzetten van de subsidiëring niet moet leiden tot het failliet van de vereniging aangezien de subsidies slechts 25% van de inkomsten van de vereniging uitmaken zodat het aanboren van andere financieringsvormen (projectsubsidie, privé-gelden) en rationalisering de financiële situatie gezond kan houden zonder het artistiek niveau te verminderen; dat zij in dat verband onder meer wijst op de hoge administratieve omkadering (7 full-time personeelsleden), op de hoge vergoedingen uitgekeerd aan de dirigent en zijn echtgenote, cellist in het gezelschap (12 miljoen), en op de omstandigheid dat de vermindering van subsidiëring reeds jarenlang was aangekondigd; dat volgens haar om die redenen het nadeel louter financieel is;

3.3.1. Overwegende dat de verzoekende partij zich beroept op een financieel nadeel, met name de vermindering, in vergelijking met 1999, van de subsidies

voor 2000 met 9 miljoen frank; dat dergelijk financieel nadeel slechts als een moeilijk te herstellen nadeel in aanmerking kan genomen worden wanneer aangenomen kan worden dat het nadeel het voortbestaan van de onderneming bedreigt, bij zoverre dat de vernietiging van de bestreden beslissing en het daaropvolgend rechtsherstel voor de verzoekende partij geen onmiddellijk nut meer kan hebben; dat de vraag rijst of de verzoekende partij voldoende gegevens aanbrengt die aannemelijk maken dat het financieel nadeel in de voormelde zin wel degelijk haar bestaan bedreigt;

Overwegende dat artikel 30quater, § 1, van het muziekdecreet bepaalt dat de Vlaamse regering de overgangssubsidies vaststelt met inachtneming van de criteria die bepaald zijn in artikel 17, § 1, 2° en met de voorgestelde artistieke, organisatorische en/of financiële aanpassingen en/of initiatieven tot kwaliteitsverbetering bedoeld in artikel 30ter, § 1, 7°; dat aldus niet zonder meer aangenomen kan worden dat de subsidie voor 2000 hetzelfde bedrag zal bereiken als die voor het jaar 1999;

Overwegende dat de verzoekende partij, die voor het jaar 2000 een begroting had opgesteld waarin, rekening houdend met een subsidie van 22 miljoen frank, een verlies was ingeschreven van bijna 29 miljoen frank en die er vervolgens in geslaagd is een "aangepaste" begroting op te stellen die, rekening houdend met de lagere subsidiëring, een tekort van 9 miljoen frank vermeldt, geenszins aannemelijk maakt waarom een stijging van dat tekort met 9 miljoen of een tekort van 9 miljoen plots rampzalig wordt voor haar voortbestaan; dat, aangezien er ook sinds jaren een gecumuleerd verlies bestaat dat steeds groter geworden is, van de verzoekende partij ook enige uitleg mocht verwacht worden waarom ook dat tekort nu plots onoverkomelijk

wordt; dat de verzoekende partij voorts geen uitleg geeft over haar mogelijkheden of over pogingen om in te gaan op de suggesties van de verwerende partij in verband met rationalisatie of het aanboren van andere financieringsbronnen en dat in ieder geval de verwerende partij terecht erop wijst dat de subsidiëring -en niet alleen die van de Vlaamse Gemeenschap- slechts een matig deel van de bedrijfsinkomsten vormt; dat het ook opvalt dat de verzoekende partij in het verleden steeds wegen heeft gevonden om haar toestand boekhoudkundig een degelijk voorkomen te geven, zodat met des te meer klem nu opgemerkt moet worden dat niet blijkt waarom het ontberen van 9 miljoen frank subsidies van de Vlaamse Gemeenschap voor het jaar 2000 nu plots voor de verzoekende partij fataal kan zijn;

3.3.2. Overwegende dat de zaak zich enigszins anders aandient ten aanzien van de weigering om voor de jaren 2001 en 2002 een overgangssubsidie toe te kennen; dat weliswaar die weigeringsbeslissing niet betekent dat de verzoekende partij op geen financiële steun van de verwerende partij meer kan rekenen -er is immers herhaaldelijk gezegd dat de verzoekende partij in het circuit van de projectsubsidies belandt-, maar dat het ontzeggen van overgangssteun voor de twee volgende jaren -hoe groot dat bedrag ook moge zijn- in redelijkheid kan geacht worden een grotere impact te hebben op de financiële planning en de werking van de vereniging dan de ontzegging van subsidies voor het lopende jaar; dat immers het niet uitgesloten is dat derden die de vereniging mogelijk bij haar financiering wil betrekken in hun enthousiasme getemperd zullen worden of dat zij zich minstens, als gevolg van de positie die de Vlaamse Gemeenschap nu reeds tegenover het gezelschap inneemt, vragen zullen stellen over de nog te verwachten uitstraling die het gezelschap in de komende jaren zal hebben hetgeen, in acht genomen de weinig rooskleurige

financiële toestand waarin de verzoekende partij zich bevindt, de financiële vooruitzichten van de vereniging in niet geringe mate belast; dat, daarnaast, ook vastgesteld wordt dat alleen een schorsing van de beslissing om voor de jaren 2001 en 2002 geen overgangssubsidie toe te kennen, de verzoekende partij in de mogelijkheid plaatst om een aanvraag voor het verkrijgen van overgangssubsidies in de twee komende jaren in te dienen;

3.3.3. Overwegende aldus dat het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel wordt aanvaard met betrekking tot de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing om voor de jaren 2001 en 2002 geen overgangssubsidie toe te kennen, maar niet met betrekking tot de beslissing om voor het jaar 2000 een overgangssubsidie van slechts 13 miljoen frank toe te kennen;

4.1. Overwegende dat de verzoekende partij in het eerste middel de schending aanvoert van artikel 30bis, laatste lid, van het muziekdecreet, doordat die bepaling stelt dat overgangssubsidies worden toegekend per werkingsjaar terwijl het bestreden besluit de subsidie weigert voor de jaren 2001 en 2002 zonder dat voor die jaren een aanvraag was ingediend en kon ingediend worden;

4.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar nota met opmerkingen stelt dat niets haar belet nu reeds, op grond van het samengestelde dossier, te bepalen dat de verzoekende partij geen verdere subsidiëring meer kan krijgen terwijl het precies getuigt van behoorlijk bestuur dat de verzoekende partij ervan verwittigd wordt dat zij voortaan beroep zal moeten doen op de projectmatige subsidiëring;

4.3.1. Overwegende dat artikel 30bis, laatste lid, van het muziekdecreet, zoals ingevoegd bij het decreet van 18 mei 1999, bepaalt wat volgt :

"De overgangssubsidies worden per werkingsjaar toegekend voor het geheel van de werking van de niet-erkende professionele muziekensembles in kwestie. Zij kunnen maximaal vier maal toegekend worden gedurende de vierjarige periode die start op 1 januari 1999 en eindigt op 31 december 2002".

4.3.2. Overwegende dat de verwerende partij de lezing die de verzoekende partij van die tekst geeft, te weten dat ieder werkjaar opnieuw een beslissing moet genomen worden over de overgangssubsidies waarvoor een aanvraag is ingediend, niet betwist; dat uit de parlementaire voorbereiding van het decreet van 18 mei 1999 ook blijkt dat de overgangssubsidie wordt toegekend voor één jaar en dat zij vervolgens binnen de decretaal bepaalde periode, die eindigt op 31 december 2002, jaarlijks kan verlengd worden (zie het commissieverslag, Gedr. St. Vl. Parl., 1998-99, stuk 1385/3, p. 4); dat zulks betekent dat er jaarlijks een beslissing moet genomen worden over de verlenging van de overgangssubsidie, hetgeen slechts kan gebeuren na een nieuw onderzoek van de voor dat jaar ingediende aanvraag;

4.3.3. Overwegende aldus dat artikel 30bis, laatste lid, van het muziekdecreet, eraan in de weg staat dat de verwerende partij in een besluit, dat betrekking heeft op de subsidiëring voor het jaar 2000, kan beschikken dat voor de volgende jaren geen overgangssubsidie wordt toegekend; dat zij dergelijk besluit slechts kan treffen na onderzoek van het dossier dat als gevolg van de subsidiëringaanvraag voor die werkjaren is samengesteld; dat het middel ernstig is;

5.1. Overwegende dat de verzoekende partij bij wege van voorlopige maatregel vordert dat aan de

verwerende partij zou bevolen worden om binnen de veertien werkdagen na de betekening van het schorsings-arrest een nieuwe voorlopige beslissing te nemen; dat uit haar uiteenzetting blijkt dat de verzoekende partij inzonderheid bevreesd is dat de verwerende partij, na de schorsing van het besluit waarbij haar subsidies voor het jaar 2000 zijn vastgesteld, zal dralen om de zaak te heroverwegen hetgeen haar in een nog nadeliger positie zal brengen omdat zij dan geen subsidies zal ontvangen;

5.2. Overwegende dat het opleggen van voorlopige maatregelen een accessorium is van een bevel tot schorsing; dat hiervoren is gesteld dat er geen reden is om de schorsing te bevelen van het besluit van 17 juli 2000 in de mate dat daarmee aan de verzoekende partij overgangssubsidies worden toegekend voor het jaar 2000; dat te dien aanzien de vordering om voorlopige maatregelen te bevelen dan ook niet ontvankelijk is; dat, in zoverre de vordering kan betrokken worden op het besluit om aan de verzoekende partij voor de jaren 2001 en 2002 een overgangssubsidie te weigeren, de vaststelling zich opdringt dat niets erop wijst dat de verwerende partij zal weigeren gevolg te geven aan het onderhavige schorsingsarrest door de aanvraag die de verzoekende partij desgevallend zal indienen voor het verkrijgen van een overgangssubsidie voor het jaar 2001 of 2002, zonder meer naast zich neer te leggen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 17 juli 2000 van de Vlaamse regering in zoverre zij inhoudt dat voor de jaren 2001 en 2002 aan de verzoekende partij geen overgangssubsidie wordt toegekend.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt voor het overige verworpen.

Artikel 3.

De vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen en tot het opleggen van een dwangsom wordt verworpen.

Artikel 4.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op drieëntwintig april 2000 en een, door :

de H.	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
		wnd. kamervoorzitter,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

A. VANDENDRIESSCHE.